

พระราชบัญญัติ

ภาษีสรรพสามิต

พ.ศ. ๒๕๒๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๓

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหกลสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติภาษช้เมล็ดข้งทำในพระราชอาณาเขตต์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระราชบัญญัติภาษช้เมล็ดข้งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖

พระราชกำหนดภาษช้เมล็ดข้งทำในพระราชอาณาเขต พ.ศ. ๒๕๐๑

พระราชบัญญัติภาษช้เมล็ดข้งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

พระราชบัญญัติภาษช้เมล็ดข้งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๕

พระราชกำหนดภาษช้เมล็ดข้งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓

พระราชบัญญัติภาษช้เมล็ดข้งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๓

พระราชกำหนดภาษช้เมล็ดข้งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔

(๒) พระราชบัญญัติเก็บภาษ้เครื่องขคไฟข้งทำในพระราชอาณาเขต พุทธศักราช ๒๔๗๖

(๓) พระราชบัญญัติยานคฤ์ พุทธศักราช ๒๔๘๖

พระราชบัญญัติยานคฤ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๖

พระราชบัญญัติยานคฤ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๖

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๗

(๔) พระราชบัญญัติภาษ่น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๑

พระราชบัญญัติภาษ่น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘

พระราชกำหนดภาษ่น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๑๓

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษ่น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๑ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษ่น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๑ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๐

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษ่น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๑ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๒

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษ่น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๑ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๒

พระราชบัญญัติภาษ่น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔

(๕) พระราชบัญญัติภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๘

พระราชบัญญัติภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในราชอาณาจักร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๑

(๖) พระราชบัญญัติภาษเครื่องดื่ม พ.ศ. ๒๕๐๘

พระราชกำหนดภาษเครื่องดื่ม พ.ศ. ๒๕๑๓

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖๑ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน

พ.ศ. ๒๕๑๕

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓๕ ลงวันที่ ๒๓

พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษเครื่องดื่ม

พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษเครื่องดื่ม

พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๓

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้ว
ในพระราชบัญญัตินี้ หรือขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้
ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ภาษ” หมายความว่า ภาษีสรรพสามิตที่เรียกเก็บจากสินค้าตาม
พระราชบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งซึ่งผลิตหรือนำเข้าและระบุไว้ใน
กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ประกอบ ปรับปรุง แปรรูป หรือ
แปรสภาพสินค้าหรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้มันซึ่งสินค้าไม่ว่าด้วย
วิธีใด ๆ

“นำเข้า” หมายความว่า นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ซึ่งสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้

“โรงอุตสาหกรรม” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการผลิตสินค้า รวมตลอดทั้งบริเวณแห่งสถานที่นั้น และให้หมายความรวมถึงเครื่องขยาย เครื่องดื่มด้วย

“คลังสินค้าทัณฑ์บน” หมายความว่า สถานที่นอกโรงอุตสาหกรรม ที่อธิบดีอนุญาตให้ใช้เป็นที่พักสินค้าได้โดยยังไม่ต้องเสียภาษี

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของโรงอุตสาหกรรม

“ผู้นำเข้า” หมายความว่า ผู้นำของเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

“เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน” หมายความว่า ผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของคลังสินค้าทัณฑ์บน

“แสดมภ์สรรพสามิต” หมายความว่า แสดมภ์ที่รัฐบาลทำหรือจัดให้มีขึ้นเพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องหมายแสดงการเสียภาษี” หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้แสดงการเสียภาษีแทนแสดมภ์สรรพสามิต

“เจ้าพนักงานสรรพสามิต” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนสังกัดกรมสรรพสามิต

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนสังกัดกระทรวงการคลัง ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

มาตรา ๖ ภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมของกรมสรรพสามิต

มาตรา ๗ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าซึ่งสินค้า มีหน้าที่เสียภาษีตามมูลค่าหรือปริมาณของสินค้านั้น ตามอัตราที่ระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตที่ใช้อยู่ในเวลาที่ความรับผิดชอบอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

มาตรา ๘ สินค้าที่ต้องเสียภาษีตามมูลค่านั้น

(๑) ในกรณีสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร ให้ถือตามราคากลางขายส่งช่วงสุดท้ายที่มีการขายให้แก่ผู้ขายปลีกซึ่งไม่มีความสัมพันธ์ในด้านการเงินหรือการจัดการกับผู้ประกอบอุตสาหกรรมในเวลาที่ความรับผิดชอบจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

ในกรณีที่ไม่มีราคากลางดังกล่าวหรือราคากลางดังกล่าวมีหลายราคา ให้ถือตามราคาต่ออัตรประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นครั้งคราวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศมูลค่าของสินค้าใด ๆ เพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี โดยกำหนดจากราคาขายปลีกในตลาดปกติได้

(๒) ในกรณีสินค้านำเข้า ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศใช้เกณฑ์คำนวณเพื่อกำหนดมูลค่าของสินค้านำเข้าได้

มาตรา ๙ สินค้าที่ต้องเสียภาษีตามปริมาณนั้น ให้ถือตามหน่วยตามน้ำหนักสุทธิหรือตามปริมาณสุทธิของสินค้านั้น เว้นแต่

(๑) ในกรณีสินค้าประเภทอาหารที่บรรจุภาชนะ โดยมีของเหลวหล่อเลี้ยงด้วย เพื่อประโยชน์ในการถนอมอาหาร น้ำหนักที่ใช้เป็นเกณฑ์คำนวณภาษี ให้ถือเอาน้ำหนักแห้งสินค้า รวมทั้งของเหลวที่บรรจุในภาชนะนั้น

(๒) ในกรณีสินค้าที่บรรจุในหีบห่อหรือภาชนะใด ๆ เพื่อจำหน่ายทั้งหีบห่อหรือภาชนะ และมีเครื่องหมายหรือนัยแสดงปริมาณแห้งสินค้า

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๗

คิดไว้ที่หีบห่อหรือภาชนะนั้น เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษี อธิบดีจะถือว่าหีบห่อหรือภาชนะนั้น ๆ บรรจุสินค้าตามปริมาณที่แสดงไว้ก็ได้

มาตรา ๑๐ ในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร ให้ถือว่าความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม เว้นแต่เป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน

ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือบุคคลได้นำสินค้าไปใช้ภายในโรงอุตสาหกรรม ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม

ในกรณีสินค้าที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้ถือว่าความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน เว้นแต่เป็นการนำสินค้ากลับคืนไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนอีกแห่งหนึ่ง

ในกรณีสินค้านำเข้า ให้ถือว่าความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาเดียวกับความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีศุลกากรสำหรับของที่นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เว้นแต่ในกรณีสินค้าที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ถือว่าความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๑๑ ในกรณีสินค้าซึ่งในเวลานำเข้าได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีเพราะเหตุที่นำเข้ามาเพื่อใช้เองโดยบุคคลที่มีสิทธิเช่นนั้น หรือเพราะเหตุที่นำเข้ามาเพื่อใช้ประโยชน์อย่างใดที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ

ถ้าภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่น่าเข้า สิ้นค่านั้นได้ออนไปเป็นของบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษี หรือได้นำไปใช้ในการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ หรือสิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลง สิ้นค่านั้นจะต้องเสียภาษีโดยถือตามมูลค่าหรือปริมาณและอัตราภาษีที่อยู่ในวันโอนหรือนำไปใช้ในการอื่น หรือวันที่สิทธิได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลงเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปดังนี้

(๑) ในกรณีที่มีการโอน ให้เป็นความรับผิดร่วมกันของผู้โอนและผู้รับโอน

(๒) ในกรณีที่การนำไปใช้ในการอื่น ให้เป็นความรับผิดของผู้ที่ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดอัตราภาษี

(๓) ในกรณีที่สิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลง ให้เป็นความรับผิดของผู้ที่ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดอัตราภาษี

(๔) ในกรณีที่ผู้ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดอัตราภาษีถึงแก่ความตายในขณะที่เป็นเจ้าของ ให้เป็นความรับผิดของผู้จัดการมรดกหรือทายาทผู้ได้รับมรดกสินค่านั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่สินค้างซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีตามมาตรา ๑๐๒ (๓) หากภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่ผู้ประกอบการได้อำนาจให้แก่ผู้ได้รับเอกสิทธิ สินค่านั้นได้ออนไปเป็นของบุคคลอื่นที่ไม่มีเอกสิทธิหรือเอกสิทธิของผู้ได้รับเอกสิทธินั้นสิ้นสุดลงโดยเหตุอื่นนอกจากความตาย สินค่านั้นจะต้องเสีย

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๗

ภาษีโดยถือตามมูลค่าหรือปริมาณและอัตราภาษีที่เบญอยู่ในวันโอนหรือวันที่เอกสิทธิ์สิ้นสุดลง เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามนี้

(๑) ในกรณีที่มีการโอน ให้เป็นความรับผิดร่วมกันของผู้โอนและผู้รับโอน

(๒) ในกรณีที่เอกสิทธิ์สิ้นสุดลง ให้เป็นความรับผิดของผู้ที่ได้รับเอกสิทธิ์

มาตรา ๑๓ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าซึ่งสินค้าที่ต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติว่าด้วยภาษีการค้าแห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสินค้านั้น

มาตรา ๑๔ กำหนดเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้ต้องหาที่ต้องปฏิบัติตามเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี แต่สำหรับกำหนดเวลาชำระภาษี ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีที่จะขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไป

กำหนดเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เมื่อรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรจะขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลานั้นออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้

มาตรา ๑๕ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าการหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ให้อธิบดีมีอำนาจเข้าไปหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตเข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อทำการตรวจค้น

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๗

ยัตหรืออายัตบัญญัติ เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือสันนิษฐานว่า
เกี่ยวกับภาษาที่จะต้องเสียได้ทั่วราชอาณาจักร

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือ
สรรพสามิตจังหวัดมีอำนาจเช่นเดียวกับอธิบดีตามวรรคหนึ่ง สำหรับใน
เขตท้องที่จังหวัดนั้น

การทำการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องทำในระหว่างเวลา
พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการของผู้ประกอบ
กิจการนั้น เว้นแต่การตรวจค้น ยัตหรืออายัตในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้ว
เสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้

มาตรา ๑๖ บรรดาบัญญัติ เอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับ
หรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเกี่ยวกับการเสียภาษี หรือการปฏิบัติตามพระราช
บัญญัตินี้ ถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย
มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าจัดการแปลเป็นภาษา
ไทยให้เสร็จและส่งภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือ
สรรพสามิตจังหวัดมีอำนาจเช่นเดียวกับอธิบดีตามวรรคหนึ่ง สำหรับใน
เขตท้องที่จังหวัดนั้น

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ต้องคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตรา
ไทยเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่ใช้ใน
การจัดเก็บภาษีสศุลกากร

มาตรา ๑๘ หนังสือเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นที่ส่งถึงบุคคลใด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของบุคคลนั้นในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของผู้รับ จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งหนังสือตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ จะกระทำโดยวิธีปดหนังสือนั้นในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงาน โรงอุตสาหกรรม ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ของผู้รับนั้นหรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ที่จำหน่ายเป็นปกติในท้องถิ่นก็ได้

เมื่อได้ปฏิบัติการตามวิธีดังกล่าวในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้ถือว่าผู้รับได้รับหนังสือนั้นแล้ว

มาตรา ๑๙ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสินค้าที่ยังมิได้เสียภาษีโดยถูกต้องและครบถ้วนออกไปจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน เว้นแต่

(๑) เป็นการนำสินค้าออกจากโรงงานอุตสาหกรรมไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(๒) เป็นการนำสินค้าจากคลังสินค้าทัณฑ์บนกลับคืนไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือจากคลังสินค้าทัณฑ์บนแห่งหนึ่งไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนอีกแห่งหนึ่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

- (๓) เป็นกรณีตามมาตรา ๕๒
- (๔) เป็นกรณีสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษี
- (๕) เป็นการนำสินค้าออกไปโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายหรือคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๒๐ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใดมีสินค้าอยู่ในโรงอุตสาหกรรมในวันที่กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตใช้บังคับกับสินค้านั้น ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนั้นยื่นแบบรายการแสดงชนิดและปริมาณของสินค้านั้นตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ตามมาตรา ๕๓ ก่อนหรือพร้อมกับการยื่นแบบรายการภาษีครั้งแรกตามมาตรา ๔๘

มาตรา ๒๑ ในกรณีสินค้านำเข้า รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้กรมศุลกากรเรียกเก็บภาษีเพื่อกรมสรรพสามิตก็ได้ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ชำระภาษีหรือวางเงินหรือหลักประกันอย่างอื่นหรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันเป็นประกันภาษีก่อนที่จะปล่อยสินค้าพ้นไปจากอารักขาของกรมศุลกากร

มาตรา ๒๒ ให้อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบการปฏิบัติในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) วิธีการคำนวณปริมาณสินค้าเพื่อเสียภาษี
- (๒) การบรรจุภาชนะ ชนิดและลักษณะของภาชนะ การระบุข้อความหรือเครื่องหมายบนภาชนะ และการแสดงปริมาณสินค้าที่บรรจุในภาชนะ

(๓) การเก็บและการขนย้ายสินค้า

(๔) การเก็บ การขนย้าย และการใช้วัตถุดิบ เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสินค้า

ระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่บุคคลใดประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการหรือนอกสถานที่ ทำการโดยปกติ ไม่ว่าในหรือนอกเวลาราชการ จะต้องเสียค่าทำการให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตผู้ปฏิบัติงานดังกล่าว ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และจ่ายค่าพาหนะเดินทางให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตเท่าที่จำเป็นและใช้จ่ายไปจริง

มาตรา ๒๔ ให้อธิบดีมีอำนาจจัดให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตอยู่ประจำโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติของผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนอำนวยความสะดวกตามสมควรแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิตในการปฏิบัติตามหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๒

การจดทะเบียน

มาตรา ๒๕ เมื่อกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตใช้บังคับแก่สินค้าใด ให้ผู้ประกอบการยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตใช้บังคับแก่สินค้านั้น หรือก่อนวันเริ่มผลิตสินค้านั้น แล้วแต่วันใดจะเป็นวันหลัง

ในกรณีที่ผู้ประกอบการมีโรงอุตสาหกรรมหลายแห่ง ให้แยกยื่นคำขอเป็นรายโรงอุตสาหกรรม

มาตรา ๒๖ ให้ผู้ประกอบการที่มีโรงอุตสาหกรรมอยู่ในกรุงเทพมหานคร ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตต่ออธิบดี ณ กรมสรรพสามิต

ให้ผู้ประกอบการที่มีโรงอุตสาหกรรมอยู่ในเขตจังหวัดอื่น ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตจังหวัด ณ สำนักงานสรรพสามิตจังหวัดแห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมนั้นตั้งอยู่

มาตรา ๒๗ เมื่อผู้ประกอบการได้ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตโดยถูกต้องแล้ว ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือสรรพสามิตจังหวัดออกใบทะเบียนสรรพสามิตให้

มาตรา ๒๘ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต้องแสดงใบทะเบียนสรรพสามิตไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ โรงอุตสาหกรรม เว้นแต่อยู่ใน

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๗

ระหว่างการขอรับใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิต ตามมาตรา ๒๕ หรือนำส่งคืนใบทะเบียนสรรพสามิตตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ใบทะเบียนสรรพสามิตชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหายให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมยื่นคำขอรับใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิตต่ออธิบดีหรือสรรพสามิตจังหวัด ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้เดิม ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย และให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิตให้ถือเป็นใบทะเบียนสรรพสามิต

มาตรา ๓๐ เมื่อผู้ประกอบอุตสาหกรรมประสงค์จะย้ายโรงอุตสาหกรรม ให้แจ้งความประสงค์ต่ออธิบดีหรือสรรพสามิตจังหวัด ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้เดิมก่อนวันย้ายไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

เมื่อผู้ประกอบอุตสาหกรรมย้ายโรงอุตสาหกรรมแล้ว ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตสำหรับโรงอุตสาหกรรมแห่งใหม่พร้อมกับแนบใบทะเบียนสรรพสามิตเดิมคืนไปด้วย ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ เมื่อผู้ประกอบอุตสาหกรรมจะเลิกหรือโอนกิจการ ให้แจ้งการเลิกหรือโอนกิจการตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่ออธิบดี หรือสรรพสามิตจังหวัด ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้ ก่อนวันเลิกหรือโอนกิจการไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน พร้อมกับแนบบใบทะเบียนสรรพสามิตเดิมคืนไปด้วย

ให้ผู้รับโอนกิจการยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตภายในเจ็ดวัน นับแต่วันรับโอนกิจการ และให้ประกอบกิจการต่อเนื่องได้ในระหว่างรอรับ ใบทะเบียนสรรพสามิต ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และ มาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้ประกอบการตาย ถ้าทายาท ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ทายาท หรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอ จดทะเบียนสรรพสามิตตามมาตรา ๒๖ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ ประกอบการตาย

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ใบทะเบียนสรรพสามิต เดิมยังคงใช้ได้ต่อไป

หมวด ๓

คลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๓๓ ผู้ใดประสงค์จะขอตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้ยื่น คำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่อธิบดีไม่ออกใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๕ นอกจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน
เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องเสียค่าธรรมเนียมคลังสินค้าทัณฑ์บนรายปี
ทุกปี เว้นแต่ปีที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๓๖ เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องแสดงใบอนุญาตตั้งคลัง
สินค้าทัณฑ์บนไว้ในที่เปิดเผยซึ่งอาจเห็นได้ง่าย ณ คลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนชำรุดใน
สาระสำคัญหรือสูญหาย ให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนยื่นคำขอรับใบแทน
ใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนต่ออธิบดีหรือสรรพสามิตจังหวัดแห่งท้องที่
ที่คลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นตั้งอยู่ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตตั้ง
คลังสินค้าทัณฑ์บนชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย

ใบแทนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้ถือเป็นใบอนุญาต
ตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนใช้คลังสินค้า
ทัณฑ์บนเป็นที่เก็บสินค้าอื่น นอกจากสินค้าที่ยังไม่ได้เสียภาษีของผู้
ประกอบอุตสาหกรรม

มาตรา ๓๙ ให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนปฏิบัติตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดเกี่ยวกับการรับ การจ่าย การเก็บรักษา
สินค้า และการทำบัญชีมูลค่า

มาตรา ๔๐ ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดคลังสินค้าทัณฑ์บน เว้นแต่จะได้รับ
อนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิตซึ่งอยู่ประจำคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น
หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๑ ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน เว้นแต่จะเป็นผู้มอบหมายให้และเข้าไปต่อหน้าเจ้าพนักงานสรรพสามิตซึ่งอยู่ประจำคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่สินค้าขาดไปจากบัญชีคุมสินค้า ให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนเสียภาษีสำหรับสินค้าที่ขาดไปพร้อมกับเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษานั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าสินค้านั้นสูญหายเพราะเหตุสุดวิสัยหรือเป็นเหตุผิดพลาดในการตรวจนับปริมาณสินค้าอันไม่ได้เกิดขึ้นโดยความจงใจหรือประมาทเลินเล่อของเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนประสงค์จะโอนกิจการให้แก่บุคคลอื่น ให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนและผู้ประสงค์จะรับโอนกิจการขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนประสงค์จะเลิกกิจการให้ขออนุญาตต่ออธิบดีพร้อมกับแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งนำสินค้าไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นทราบ

เมื่อได้รับคำขอตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้อธิบดีสั่งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมเลิกปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) นำสินค้าไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(๒) ขำระภาษีสำหรับสินค้านั้นภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๗

อธิบดีจะอนุญาตให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนเลิกกิจการได้ต่อเมื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้ปฏิบัติตามวรรคสองเรียบร้อยแล้ว

มาตรา ๔๕ เมื่อปรากฏว่าเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนได้ แต่ต้องแจ้งการเพิกถอนนั้นเป็นหนังสือให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนทราบล่วงหน้าเป็นเวลาอย่างน้อยสิบห้าวัน

เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง ผู้อุทธรณ์มีสิทธิดำเนินการไปพลางก่อนได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนละทิ้งคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยเจ้าพนักงานสรรพสามิตไม่อาจติดต่อได้ หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการซึ่งนำสินค้าไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง โดยอนุโลม

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนประสงค์จะเลิกกิจการถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือละทิ้งคลังสินค้าทัณฑ์บน และผู้ประกอบการซึ่งเก็บสินค้าไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง ภายในเวลาที่กำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๑) ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๑

เจ้าพนักงานสรรพสามิตนำสินค้าที่ตกค้างอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น
ออกขายทอดตลาดได้

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง เมื่อหักค่าใช้จ่าย
รักษาค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าภาษีแล้ว ยังมีเงินเหลืออยู่
เท่าใด ให้แจ้งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนั้นมารับคืน ถ้าไม่มารับคืน
ภายในหนึ่งนับแต่วันแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

หมวด ๔

การยื่นแบบรายการภาษี และการชำระภาษี

มาตรา ๔๘ ในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร ให้ผู้
ประกอบอุตสาหกรรมยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดและ
ชำระภาษีก่อนที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

ในกรณีสินค้านำเข้า ให้ผู้นำเข้ายื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่
อธิบดีกำหนดและชำระภาษีในเวลาที่ยื่นสินค้าให้ตามกฎหมาย
ว่าด้วยศุลกากร

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีอันเป็นเหตุให้การชำระภาษี
ตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองขาดหรือเกินไปจากที่ได้ชำระไว้แล้ว ให้ผู้
ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าชำระภาษีเพิ่มเติมให้ครบถ้วนตามอัตราที่
เปลี่ยนแปลงนั้น หรือขอคืนเงินภาษีที่ได้ชำระไว้เกิน ภาษี ภายในสาม
สิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีดังกล่าว

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๓

มาตรา ๔๙ ในกรณีตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ ให้ผู้จำหน่ายเสียภาษีแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดและชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือต่อผู้จำหน่ายเสียภาษี ให้ผู้จำหน่ายเสียภาษีชำระภาษีภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้จำหน่ายได้ทำการประเมินก่อนที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น ให้ชำระภาษีก่อนนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน

(๒) ในกรณีอื่นนอกจาก (๑) ให้ชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่กรมการค้าต่างประเทศหรือมีการออรรถณืคำวินิจฉัยคำตัดสิน เมื่อได้มีคำวินิจฉัยให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นจากที่ได้ชำระไว้หรือที่ได้ประเมินแล้ว ให้ผู้ยื่นคำตัดสินหรือผู้ออรรถณืชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น

มาตรา ๕๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดสินค้าใดให้เป็นสินค้าที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาจขอชำระภาษีภายในวันที่เจ็ดของเดือนถัดจากเดือนที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยมีหลักประกันได้

การขอชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับการชำระภาษีนั้นและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีโรงอุตสาหกรรม
อยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อ
เจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ กรมสรรพสามิต

ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีโรงอุตสาหกรรมอยู่ในเขต
จังหวัดอื่น ให้ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อเจ้าพนักงาน
สรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตอำเภอ สำนักงานสรรพสามิตกิ่ง
อำเภอ หรือสำนักงานสรรพสามิตจังหวัด แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรม
นั้นตั้งอยู่

ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีโรงอุตสาหกรรมหลายแห่ง อาจ
ยื่นคำร้องต่ออธิบดีขอยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีร่วมกัน ณ กรม
สรรพสามิต หรือสำนักงานสรรพสามิตแห่งใดแห่งหนึ่ง เมื่ออธิบดี
พิจารณาเห็นสมควรจะอนุญาตก็ได้

มาตรา ๕๔ ในกรณีสินค้าที่นำเข้า ให้ผู้นำเข้ายื่นแบบรายการ
ภาษีและชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่อธิบดีกำหนดโดย
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่ผู้มหนาทเสียภาษีตามมาตรา ๑๑ หรือ
มาตรา ๑๒ อยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นแบบรายการภาษีและชำระ
ภาษีต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ กรมสรรพสามิต

ในกรณีที่ผู้มหนาทเสียภาษีตามวรรคหนึ่งอยู่ในเขตจังหวัดอื่น ให้
ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สำนักงาน
สรรพสามิตอำเภอ สำนักงานสรรพสามิตกิ่งอำเภอ หรือสำนักงาน
สรรพสามิตจังหวัด แห่งท้องที่นั้น

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้ต้องหาที่เสียหายซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาถึงแก่ความตาย เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้จัดการมรดก ทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก ผู้อนบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีแทน

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควบเข้ากันหรือโอนกิจการให้แก่กัน ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอื่นได้ตั้งขึ้นใหม่โดยการควบเข้ากันหรือผู้ประกอบการที่รับโอนกับผู้ประกอบการเดิมรับผิดชอบร่วมกันในการชำระภาษีของกิจการเดิมที่ควบเข้ากันหรือกิจการที่โอนนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ผู้ประกอบการซึ่งเป็นนิติบุคคลเล็กกิจการโดยมีการชำระบัญชี ให้ผู้ชำระบัญชีและกรรมการ ผู้อำนวยการ หรือผู้จัดการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันเลิกกิจการ มีหน้าที่รวมกันยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี

ในกรณีที่ผู้ประกอบการซึ่งเป็นนิติบุคคลเล็กกิจการโดยไม่มีการชำระบัญชี ให้บุคคลผู้มีอำนาจจัดการมีหน้าที่ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี

หมวด ๕

แสดงมีสรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี

มาตรา ๕๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้สินค้าใดเป็นสินค้าที่เสียภาษีโดยการมีสรรพสามิต หรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี

การใช้แสดมปัสรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีเพื่อ
ให้ปรากฏว่าได้เสียภาษีแล้ว ให้ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๐ ห้ามมิให้ผู้ใดเว้นแต่กรมสรรพสามิตทำหรือจัดให้มี
ขึ้นซึ่งแสดมปัสรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทาง
ราชการ

แสดมปัสรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทาง
ราชการให้มีชนิดและลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๑ ให้ถือว่าเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทาง
ราชการเป็นแสดมปัสรรพสามิตซึ่งใช้สำหรับการภาษีอากรตามประมวลกฎหมาย
อาญา

มาตรา ๖๒ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใดประสงค์จะใช้เครื่องหมาย
แสดงการเสียภาษีสำหรับสินค้าของตนเอง ให้ขอจดทะเบียนเครื่องหมาย
แสดงการเสียภาษีนับต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีที่ขอ
จดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง มีลักษณะต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
และมีลักษณะจำเพาะของตน ก็ให้รับจดทะเบียนไว้

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับจดทะเบียนไว้แล้วตามวรรคสอง ให้
อธิบดีประกาศในราชกิจจานุเบกษาซึ่งลักษณะเครื่องหมายแสดงการเสีย
ภาษีนั้น

มาตรา ๖๓ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใดประสงค์จะเลิกใช้เครื่อง
หมายแสดงการเสียภาษีที่ได้อจดทะเบียนไว้แล้ว ให้แจ้งให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่ทราบถึงการยกเลิกเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีนั้น

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๗

ให้อธิบดีประกาศยกเลิกเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีดังกล่าวใน
ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๔ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี
จดทะเบียน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๕ ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา ๖๔ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่
๓๑ ธันวาคมของปีที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้ได้รับอนุญาตประสงค์จะขอต่อ
อายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอ
ดังกล่าวแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่ต่ออายุใบ
อนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ได้รับอนุญาตซึ่งใบอนุญาตของตนสิ้นอายุไม่เกินหนึ่งเดือน จะ
ยื่นคำขอผ่อนผันพร้อมด้วยแสดงเหตุผลขอต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ แต่การ
ยื่นคำขอผ่อนผันนั้นไม่เป็นเหตุให้พ้นผิดสำหรับการประกอบกิจการที่ได้
กระทำไปก่อนขอต่ออายุใบอนุญาต ซึ่งถือว่าเป็นการประกอบกิจการโดย
ใบอนุญาตขาดอายุ

การขอต่ออายุใบอนุญาต เมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาหนึ่งเดือนนับ
แต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุจะกระทำมิได้

มาตรา ๖๖ ในกรณีที่ยื่นคำร้องไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ยื่นคำร้องไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรี

มาตรา ๖๗ ให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัดทะเบียนปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัดทะเบียนภายใต้การควบคุมของเจ้าพนักงานสรรพสามิต โดยเสียค่าธรรมเนียมการควบคุมล่วงหน้าเป็นรายเดือนตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) แจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเวลาทำการหรือการเปลี่ยนแปลงเวลาทำการของโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัดทะเบียนเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสองวัน

(๓) แจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบจำนวนเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัดทะเบียนที่จะผลิตเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสองวัน

(๔) ทำบัญชีประจำวันแสดงรายการเกี่ยวกับการผลิตและการจำหน่ายเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัดทะเบียน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๖๔ ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียบ้างจดทะเบียน แก้วไข เปลี่ยนแปลง หรือใช้โรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียบ้างหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงงาน ให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาตไว้แล้วนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี และต้องปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๖๕ ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียบ้างจดทะเบียนทำหรือรับจ้างทำสิ่งอื่นใดซึ่งมิใช่เครื่องหมายแสดงการเสียบ้างจดทะเบียนในโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียบ้างนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี

มาตรา ๖๖ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเครื่องหมายแสดงการเสียบ้างจดทะเบียนหรือเครื่องหมายแสดงการเสียบ้างของทางราชการออกจากโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียบ้าง เว้นแต่ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียบ้างจดทะเบียนจะนำออกเพื่อขายหรือจำหน่ายให้แก่ผู้ประกอบการซึ่งได้จดทะเบียนเครื่องหมายแสดงการเสียบ้างนั้นไว้ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียบ้างของทางราชการนำออกเพื่อส่งให้แก่กรมสรรพสามิต

มาตรา ๖๗ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเครื่องหมายแสดงการเสียบ้างจดทะเบียนเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีและต้องปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๖๘ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซื้อหรือรับไว้ด้วยวิธีใดซึ่งแสดงมีสรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียบ้างของทาง

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๑

ราชการจากบุคคลใดซึ่งมิใช่กรรมสรรพสามิต หรือผู้ที่กรรมสรรพสามิต
มอบหมาย

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซื้อหรือรับไว้ด้วยวิธี
ใดซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัดทะเบียนจากบุคคลใดที่มีผู้ใช้ได้รับ
อนุญาตให้ผลิตหรือให้นำเข้าซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัดทะเบียน
การซื้อหรือส่งซื้อเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัดทะเบียน ให้
ปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนำเครื่องหมายแสดง
การเสียภาษีจัดทะเบียนออกจาก โรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสีย
ภาษีไปเก็บรักษาไว้ในโรงอุตสาหกรรมของตนโดยไม่มีใบขนตามแบบ
ที่อธิบดีกำหนดกำกับไปด้วย

ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องเก็บรักษาเครื่องหมายแสดงการเสีย
ภาษีจัดทะเบียนไว้ ณ สถานที่เก็บที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีและอยู่ในโรง
อุตสาหกรรมนั้น ทั้งนี้ โดยอยู่ภายใต้การควบคุมของพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องทำบัญชีประจำวันแสดงรายการเกี่ยวกับการ
ใช้และการเก็บรักษาเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัดทะเบียนตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดเว้นแต่ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตหรือนำ
เข้าซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัดทะเบียน ขายหรือจำหน่าย หรือ

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๖

มิไว้เพื่อขายหรือจำหน่ายซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียบัญจทะเบียน
 ที่ยังไม่ได้ใช้

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งแสดมภ์สรรพ
 สามิตปลอมหรือแสดมภ์สรรพสามิตที่ใช้แล้วเพื่อขายหรือจำหน่าย หรือ
 เพื่อนำออกใช้โดยรู้ว่าเป็นแสดมภ์สรรพสามิต ปลอมหรือแสดมภ์สรรพ
 สามิตที่ใช้แล้ว

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดนำแสดมภ์สรรพสามิตหรือเครื่องหมาย
 แสดงการเสียบัญที่ใช้ในการเสียบัญแล้วมาใช้อีกเพื่อแสดงว่าได้เสียบ
 ัญแล้ว

มาตรา ๑๘ ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียบ
 ัญจดทะเบียน ผู้ใดฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ นอกจากจะได้รับโทษตาม
 ทับัญญัติไว้แล้ว อธิบดีจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละ ไม่เกิน
 สามเดือน หรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ในกรณีที่มีการสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้
 อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียบ
 จดทะเบียนจัดการจำหน่ายบรรดาเครื่องหมายแสดงการเสียบัญจ
 ทะเบียนที่ได้ผลิตไว้ก่อนแล้ว ภายในเงื่อนเวลาที่อธิบดีเห็นสมควร

ผู้ซึ่งถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิ
 อุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

หมวด ๖

การประเมิน การวางประกันค่าภาษี การคัดค้านการประเมิน
และการอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำคัดค้าน

ส่วนที่ ๑

การประเมินและการวางประกันค่าภาษี

มาตรา ๗๕ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินภาษี เบี้ยปรับ
และเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัติเงิน

(๑) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมียุติแบบรายการภาษีภายในเวลาที่
กฎหมายกำหนด

(๒) ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีไว้ ไม่ถูกต้องหรือมีข้อ
ผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป

(๓) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือคำสั่งของ
พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็น
สาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินภาษี โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่
สามารถแสดงหลักฐานเพื่อการคำนวณภาษี

(๔) มีกรณีตามมาตรา ๔๒

มาตรา ๘๐ ในการดำเนินการตามมาตรา ๗๕ พนักงานเจ้าหน้าที่
มีอำนาจ

(๑) จัดทำรายการลงในแบบรายการภาษีตามหลักฐานที่เห็นว่า
ถูกต้องเมื่อมิได้มีการยื่นแบบรายการภาษี

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการในแบบรายการภาษีหรือในเอกสารอื่น
ที่ยื่นประกอบแบบรายการภาษีเพื่อให้ถูกต้อง

(๓) ประเมินภาษีตามหลักฐานที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีอยู่หรือตาม
ที่พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาว่าถูกต้องเมื่อมีกรณีตามมาตรา ๗๕ (๓)
โดยไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตาม (๑) หรือ (๒) ก็ได้

มาตรา ๘๑ เมื่อประเมินแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการ
ประเมินเป็นหนังสือต่อผู้หนีภาษี

มาตรา ๘๒ ในกรณีที่การประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม
มาตรา ๗๕ ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนเงินภาษีที่ต้อง
เสียคลาดเคลื่อนไป พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะแก้จำนวนเงินภาษีที่
ได้ประเมินไปแล้วและแจ้งจำนวนเงินภาษีที่ต้องไปยังผู้หนีภาษีเสีย
ภาษี

การแก้ไขจำนวนเงินภาษีที่ได้ประเมินไปแล้วตามวรรคหนึ่ง ให้
ถือเป็นการประเมินตามมาตรา ๗๕

มาตรา ๘๓ การประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้กระทำได้ภายใน
กำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ห้าปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี
หรือวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาที่รัฐมนตรีขยายหรือเลื่อนออกไป แล้วแต่
กรณี ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการยื่นแบบรายการภาษีภายในกำหนดเวลา
ดังกล่าว

(๒) ห้ามนับแต่วันยื่นแบบรายการภาษี ทั้งใน เฉพาะในกรณีที่มีการยื่นแบบรายการภาษีภายหลังวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาดังกล่าวใน (๑) แต่ต้องไม่เกินสิบนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี

(๓) สิบนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี ในกรณีที่ไม่มีกรณียื่นแบบรายการภาษี หรือมีการยื่นแบบรายการภาษีเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี หรือมีการยื่นแบบรายการภาษีโดยแสดงมูลค่าของสินค้าขาดไปเกินกว่าร้อยละสิบห้าของมูลค่าที่แสดงไว้ในแบบรายการภาษี

มาตรา ๘๔ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระ ถ้าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมประสงค์จะนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม หรือคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือผู้นำเข้าประสงค์จะนำสินค้าออกไปจาก อารักขาของกรมศุลกากร ก่อนการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าชำระภาษีตามจำนวนที่แสดงไว้ในแบบรายการภาษี พร้อมกับวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันจนครบจำนวนภาษีที่อาจจะต้องเสียสำหรับสินค้านั้น ทั้งนี้ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าจะขอให้อธิบดีรับการค้ำประกันของธนาคารแทนการวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันโดยปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดก็ได้

เพื่อวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับจำนวนเงินภาษีตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะเอาสินค้าไว้เป็นตัวอย่างได้พอสมควร

มาตรา ๘๕ ในกรณีที่มีการวางเงินประกันค่าภาษีตามมาตรา ๘๔ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประเมินให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นจากจำนวนภาษีที่ได้ชำระไว้และได้แจ้งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือนำเข้าทราบแล้ว ให้เก็บภาษีส่วนที่เพิ่มขึ้นจากเงินประกันดังกล่าว ถ้าเงินประกันไม่คุ้มค่าภาษีก็เรียกให้ชำระเพิ่มจนครบ แต่ถ้าเงินประกันเกินค่าภาษี ให้คืนเงินส่วนที่เกินโดยมิชักช้า

ส่วนที่ ๒

การคัดค้านการประเมินและการอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำคัดค้าน

มาตรา ๘๖ ผู้หน้าที่เสียภาษีที่ได้รับแจ้งการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ มีสิทธิคัดค้านการประเมินต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

คำคัดค้านให้ยื่นตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๘๗ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคำคัดค้านตามมาตรา ๘๖ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจมีหนังสือเรียกผู้ยื่นคำคัดค้านมาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมหรือเรียกบุคคลอื่นมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน และมีอำนาจส่งบุคคลดังกล่าวให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องมาตรวจสอบได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันได้รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง

บุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยานตามหนังสือเรียก ให้ได้รับค่าบ่วยการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๔๘ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายวินิจฉัยคำคัดค้านตามมาตรา ๔๖ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำคัดค้านและแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้ยื่นคำคัดค้านโดยมิชักช้า

อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งไม่รับคำคัดค้าน ยกคำคัดค้าน เพิกถอนการประเมิน หรือแก้การประเมินให้ผู้ยื่นคำคัดค้านเสียภาษีเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ ในกรณีที่สั่งไม่รับคำคัดค้าน ให้ถือว่าได้วินิจฉัยให้ยกคำคัดค้าน

มาตรา ๔๙ ผู้ยื่นคำคัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยตามมาตรา ๔๘ ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น

อุทธรณ์ให้ยื่นต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำคัดค้านไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือคำสั่งของผู้พิจารณาคำคัดค้าน หรือไม่ยอมตอบคำถามอันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการพิจารณาคำคัดค้านของผู้พิจารณาคำคัดค้าน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ห้ามมิให้อุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีดังกล่าวให้ผู้พิจารณาคำคัดค้านทำบันทึกไว้เป็นหลักฐาน

มาตรา ๕๐ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนกรมอัยการ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และที่ปรึกษากฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงการคลัง เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้งข้าราชการสังกัดกระทรวง
การคลังเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๕๑ การประชุมของกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้า
ประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้
กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียง
เท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียง
ขาด

มาตรา ๕๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจมีหนังสือ
เรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้บุคคลดังกล่าว
ส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา
วินิจฉัยอุทธรณ์ได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วัน
ได้รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง และให้นำมาตรา ๘๖ วรรคสอง ว่าด้วย
ค่าบวการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๓ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้ง
คณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่จะมอบหมาย
แล้วรายงานต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ให้นำความในมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะ
อนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๕๔ ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ ให้
กรรมการพิจารณาอุทธรณ์และอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวล
กฎหมายอาญา

มาตรา ๕๕ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจสั่งไม่รับ
อุทธรณ์ ยกอุทธรณ์ เพิกถอนการประเมนหรือคำสั่งของผู้พิจารณาคำ
คัดค้าน หรือแก้การประเมนหรือคำสั่งของผู้พิจารณาคำคัดค้านให้ผู้
อุทธรณ์เสียภาษีเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผล
เป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์ ในกรณีที่สั่งไม่รับอุทธรณ์ให้ถือว่าได้วินิจฉัย
ให้ยกอุทธรณ์

มาตรา ๕๖ เมื่อมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณา
อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยอุทธรณ์โดยฟ้องคดี
ต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

การฟ้องคดีเกี่ยวกับการประเมนภาษีตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้
ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๕
แล้ว

มาตรา ๕๗ การยื่นคำคัดค้านการประเมน การอุทธรณ์คำวินิจฉัย
คำคัดค้านต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ หรือการอุทธรณ์ต่อศาล
ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นเหตุให้หยุดการชำระภาษี เว้นแต่ผู้ยื่นคำ
คัดค้านหรือผู้อุทธรณ์โดยยื่นคำร้องต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายขอให้
หยุดการชำระภาษีไว้ก่อน ถ้าอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายพิจารณา

เห็นสมควรจะสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะสั่งให้หาประกันตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายได้สั่งให้ ทุเลาการชำระภาษีตามมาตรา ๕๖ ไว้แล้ว ถ้าต่อมาเมื่อพฤติการณ์ปรากฏว่า ได้มีการกระทำเพื่อประวิงการชำระภาษีหรือได้มีการกระทำหรือตั้งใจจะ กระทำการโอน ขาย จำหน่ายหรือยกย้ายทรัพย์สินทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อให้พ้นอำนาจการยึดหรืออายัด อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมี อำนาจเพิกถอนคำสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีนั้นได้

หมวด ๗

การยกเว้น การลดหย่อน การลดอัตรา และการคืนภาษี

มาตรา ๕๙ สินค้านำเข้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ห้าด้วยของ ที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ให้ได้รับ ยกเว้นภาษีตามพระราชบัญญัติด้วย โดยถือตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข เดียวกับที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศใน ราชกิจจานุเบกษากำหนดให้สินค้าใดตามวรรคหนึ่งเป็นสินค้าที่ต้องเสีย ภาษีตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๐๐ สินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้ได้รับยกเว้น หรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กำหนดในกฎกระทรวง

สินค้าตามวรรคหนึ่ง ถ้านำกลับเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ผู้นำเข้าเสียภาษีตามอัตราที่ใช้อยู่ในเวลาที่นำเข้า แต่ถ้าเป็นกรณีลดอัตราภาษีให้นำค่าภาษีที่ชำระไว้แล้วมาหักออกได้ ทั้งนี้เว้นแต่เป็นการนำเข้าเพื่อส่งกลับคืนโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๑๐๑ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใดประสงค์จะขอลดหย่อนภาษีสำหรับสินค้าที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยนำจำนวนเงินภาษีการค้าหรือภาษีตามพระราชบัญญัติศุลกากรเสียไว้แล้ว สำหรับสินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้ามาหักออกจากจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียสำหรับสินค้านั้น ให้ยื่นคำร้องและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

คำวินิจฉัยของอธิบดีเกี่ยวกับจำนวนเงินภาษีที่ขอลดหย่อนให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๐๒ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) สินค้าที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาคนแก่ประชาชนเป็นการสาธารณกุศลโดยผ่านส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือโดยผ่านองค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) สินค้าที่กำหนดในกฎกระทรวง ที่บริจาคนเป็นสาธารณประโยชน์แก่ส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือ

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๗

ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๓) สินค้าที่จำหน่ายให้แก่ผู้ได้รับเอกสิทธิ์ตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อองค์การสหประชาชาติ หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญากับนานาประเทศหรือทางการทูตตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน

(๔) น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันที่เดิมในอากาศยานหรือเรือที่มีขนาดเกินกว่าห้าร้อยตันกรอสส์ ซึ่งพนักงานศุลกากรได้ปล่อยให้ไปต่างประเทศแล้ว

การขอรับคืนหรือยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๓ เพื่อประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศหรือเพื่อความผาสุกของประชาชน รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศลดอัตราหรือยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าใด ๆ ได้ ทั้งนี้ จะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

การลดอัตราหรือยกเว้นภาษี การยกเลิกหรือแก้ไขการลดอัตราหรือยกเว้นภาษี ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐๔ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนภาษีที่เคยเสียไว้แล้วสำหรับสินค้าที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้าพิสูจน์ได้ว่าสินค้านั้นได้เสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๓

การขอรับคืนภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๐๕ สินค้าที่นำเข้าซึ่งได้เสียภาษีแล้ว หากส่งกลับออกไป ให้คืนภาษีให้แก่ผู้นำเข้าตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและในอัตราส่วนเดียวกับการคืนเงินอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา ๑๐๖ สินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร ถ้าพิสูจน์เป็นที่พอใจอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายว่าได้ผลิตด้วยสินค้าที่นำเข้าซึ่งได้เสียภาษีแล้ว ให้คืนภาษีสำหรับสินค้าที่ได้ออกริทยานี้ให้แก่ผู้นำเข้าตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเดียวกับการคืนเงินอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา ๑๐๗ ผู้ใดเสียภาษีโดยไม่มีความจำเป็นต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย และการเสียภาษีนั้นไม่ใช่เป็นการเสียภาษีตามการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน

การขอรับเงินคืนให้ยื่นคำร้องต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสามปีนับแต่วันชำระภาษี ในการยื่นคำร้องส่งเอกสารหลักฐาน หรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย เมื่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเห็นว่าผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืน ให้ส่งคืนโดยมิชักช้า

ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายพิจารณาเห็นสมควร จะส่งคืนเงินให้แก่ผู้เสียภาษีตามวรรคหนึ่ง โดยไม่ต้องมีคำร้องก็ได้ แต่ต้องส่งคืนภายในเวลาสามปีนับแต่วันชำระภาษี

มาตรา ๑๐๘ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการประเมินภัยตามมาตรา ๑๐๕ แล้ว ปรากฏว่าภัยที่ชำระแล้วได้ชำระโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียภัยเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ให้ส่งคืนเงินโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๐๙ ในกรณีที่มิค้ำวินิจฉัยค้ำคัตค้ำนหรือค้ำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คนภษั ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายส่งคืนโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๑๐ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายส่งให้ดอกเบัยแก่ผู้ได้รับคืนเงินภษั ตามมาตรา ๑๐๗ หรือมาตรา ๑๐๘ แล้วแต่กรณีในอัตราร้อยละ ๑ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของจำนวนเงินที่ได้รับคืนโดยไม่คิดทบต้น ทั้งนตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ดอกเบัยทให้ตามวรรคหนึ่ง มิให้เกินกว่าจำนวนเงินที่ได้รับคืน และให้จ่ายจากเงินภษัที่จัดเก็บได้ตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๑๑ ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดสินค้าใดซึ่งบุคคลที่ได้รับสิทธิยกเว้นภษันำเข้ามามีเพื่อใช้เองหรือซึ่งผู้ประกอบการจำหน่ายให้แก่ผู้ได้รับเอกสิทธิ ให้ได้รับยกเว้นจากบทบังคับแห่งมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี

หมวด ๘

บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ

มาตรา ๑๑๒ ให้ผู้ประกอบการทำบัญชีประจำวันและบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับวัตถุดิบ การผลิต และการจำหน่ายสินค้าตามแบบที่อธิบดีกำหนด

บัญชีประจำวันตามวรรคหนึ่ง ให้ทำให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่มีเหตุที่จะต้องลงรายการนั้นเกิดขึ้น และให้เก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าห้าปี โรงอุตสาหกรรมพร้อมทั้งเอกสารประกอบการลงบัญชีดังกล่าว

งบเดือนตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๓ ภายในวันที่เจ็ดของเดือนถัดไป และให้มีสำเนาเก็บไว้ที่โรงอุตสาหกรรมไม่น้อยกว่าห้าปี

มาตรา ๑๑๓ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บและการเสียภาษี ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ติดตั้งเครื่องจักร เครื่องกล หรือเครื่องมือใด ๆ ในโรงอุตสาหกรรม

ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสงวนรักษาไว้ซึ่งเครื่องจักร เครื่องกล หรือเครื่องมือตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งตราหรือสิ่งที่ติดอยู่กับเครื่องจักร เครื่องกล หรือเครื่องมือดังกล่าวที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดทำไว้ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยตลอดเวลา

ในกรณีที่เครื่องจักร เครื่องกล หรือเครื่องมือตามวรรคหนึ่ง ตรา หรือสิ่งที่ติดอยู่กับเครื่องจักร เครื่องกล หรือเครื่องมือดังกล่าว ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดทำไว้ สูญหาย บอบสลายหรือชำรุด ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแจ้งให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมนั้นตั้งอยู่ทราบโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดโดยง่าย เปลี่ยนแปลง หรือกระทำการด้วยประการใด ๆ ให้เครื่องจักร เครื่องกล เครื่องมือ ตรา หรือสิ่งที่ติด

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๗

อยู่กับเครื่องจักร เครื่องกล หรือเครื่องมือดังกล่าว พนักงานเจ้าหน้าที่
ได้จัดทำไว้ตามมาตรา ๑๑๓ บุบสลาย ขำรดหรือใช้การไม่ได้

มาตรา ๑๑๕ ในกรณีที่การติดตั้งเครื่องจักร เครื่องกล หรือ
เครื่องมือใด ๆ ในโรงอุตสาหกรรมตามมาตรา ๑๑๓ พนักงานเจ้าหน้าที่
จะให้ปริมาณสินค้าที่คำนวณได้จากเครื่องจักร เครื่องกล หรือเครื่องมือ
ดังกล่าว เป็นเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีได้

มาตรา ๑๑๖ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดี
หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบวันเวลาทำการตามปกติ และวันเวลาหยุด
ทำการของโรงอุตสาหกรรมก่อนวันเริ่มผลิตสินค้า ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลง
กำหนดวันเวลาดังกล่าว ให้แจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบ
หมายทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสามวันก่อนวันที่จะเปลี่ยนแปลง

ถ้าโรงอุตสาหกรรมต้องเพิ่มเวลาทำการโดยเร่งด่วนหรือต้องหยุด
งานเพราะเหตุจำเป็น ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแจ้งให้อธิบดีหรือผู้ซึ่ง
อธิบดีมอบหมายทราบโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๑๗ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมูลค่าของสินค้า ให้
ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแจ้งราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมต่ออธิบดีหรือ
ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ตามแบบที่อธิบดีกำหนดไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนวัน
เริ่มจำหน่ายสินค้านั้น

ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงราคาที่แจ้งไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้
ประกอบการอุตสาหกรรมแจ้งราคาที่เปลี่ยนแปลงต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบ
หมายไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนวันที่จะมีการเปลี่ยนแปลงราคา

หมวด ๕
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าที่จดทะเบียน ในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัติ

(๒) ค้นสถานที่หรือยานพาหนะใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ หรือมีสินค้าที่หลีกเลี่ยงการเสียภาษีซ่อนอยู่ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เว้นแต่การค้นในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้ หรือในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแล้ว จะค้นในเวลาใดก็ได้

(๓) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้อัยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ ต้องให้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น

(๔) นำสินค้าในโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าที่จดทะเบียนในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ

มาตรา ๑๑๕ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการเสียภาษี พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือเจ้าของคลังสินค้าที่จดทะเบียนเปิดหีบห่อหรือภาชนะบรรจุสินค้า เพื่อตรวจสอบสินค้าในขณะ

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๗

ที่นำออกจากหรือเตรียมการจะนำออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้า
ที่ถ้ำบนและจะนำสินค้าในปริมาณพอสมควรออกจากหีบห่อหรือภาชนะ
บรรจุสินค้านั้นไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์ก็ได้ แต่ต้อง
ส่งคืนโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๒๐ ในการค้นหรือเปิดหีบห่อหรือภาชนะบรรจุสินค้า
พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องพยายามมิให้มีการเสียหายและกระจัดกระจาย
เท่าที่จะทำได้

มาตรา ๑๒๑ การค้นในสถานที่หรือในยานพาหนะตามมาตรา
๑๑๘ (๒) ก่อนลงมือค้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นแสดงความเป็นสุจริต
เสียก่อน และให้ค้นต่อหน้าผู้ประกอบอุตสาหกรรม เจ้าของคลังสินค้า
ที่ถ้ำบน ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้นหรือผู้
ครอบครองยานพาหนะ ถ้าหาบุคคลดังกล่าวไม่ได้ ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่น
อย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ขอร้องมาเป็นพยาน

มาตรา ๑๒๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกรายละเอียดแห่ง
การค้นและทำบัญชีรายละเอียดส่งของที่ค้น ยึดหรืออายัดไว้

บันทึกการค้นและบัญชีดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้อ่านให้ผู้ประกอบ
อุตสาหกรรมเจ้าของคลังสินค้าที่ถ้ำบน ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่
ทำงานในสถานที่นั้น ผู้ครอบครองยานพาหนะหรือพยาน แล้วแต่กรณี
ฟัง และให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ ถ้าไม่ยอมลงลายมือช
อรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้น บันทึกไว้

มาตรา ๑๒๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดสินค้า บัญชี เอกสาร ยานพาหนะหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็น หลักฐานในการพิจารณาคดีได้จนกว่าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่

ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ขอรับคืนภายในกำหนดหนึ่งร้อยสี่วันนับแต่วันที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต

ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าในขณะที่ยึดไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองและไม่มีผู้ใดมาแสดงตนเป็นเจ้าของเพื่อขอรับคืนภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันยึดให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต

ทรัพย์สินที่อายัดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่พิพากษาให้รับ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการอายัดทรัพย์สินนั้นโดยมีชักช้า

มาตรา ๑๒๔ ทรัพย์สินที่ยึดไว้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เก็บรักษาตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๓

มาตรา ๑๒๕ ทรัพย์สินที่ยึดไว้ ถ้าเป็นของเสียง่ายหรือถ้าเก็บรักษาไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของทรัพย์สิน อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะจัดการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินนั้นก่อนถึงกำหนดตามมาตรา ๑๒๓ ก็ได้ ใต้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินนั้น

การขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๒๖ ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่ง ถ้าไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีอันเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติอธิบดีคืนทรัพย์สินหรือเงินให้แก่ผู้ครอบครองซึ่งถูกยึดทรัพย์สินนั้นมาหรือถอนการอายัดทรัพย์สินนั้นก่อนถึงกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๒๓ วรรคหนึ่งได้

ในการคืนทรัพย์สินที่ยึดตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ครอบครองได้ทรัพย์สินนั้นมาจากเจ้าของโดยการกระทำความผิดทางอาญา ก็ให้คืนแก่เจ้าของนั้น

มาตรา ๑๒๗ ทรัพย์สินที่ตกเป็นของกรมสรรพสามิตตามมาตรา ๑๒๓ หรือที่ศาลพิพากษาให้รับเป็นของกรมสรรพสามิต ให้จัดการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๒๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๑๒๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดง
บัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๐ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๓๑ เพื่อประโยชน์ในการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำ
ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่าย
ปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๑๐

การเปรียบเทียบคดี

มาตรา ๑๓๒ ในกรณีที่ต้องประเมินมูลค่าของสินค้าเพื่อประโยชน์
ในการกำหนดค่าปรับ ให้ถือมูลค่าของสินค้านิดเดียวกันซึ่งได้เสียภาษี
โดยถูกต้องแล้วในเวลาหรือใกล้เคียงเวลาที่กระทำความผิดนั้น ถ้าไม่มีสินค้า
ชนิดเดียวกัน ให้ถือมูลค่าของสินค้าที่มีลักษณะใกล้เคียงกันตามที่ซื้อขาย
กันในเวลาดังกล่าว

มาตรา ๑๓๓ ถ้าอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือคณะ
กรรมการเปรียบเทียบคดีเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกหรือไม่
ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบดังนี้

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๗

(๑) สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ให้เป็นอำนาจของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

(๒) สำหรับความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน

(ก) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีซึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลังหรือผู้แทนอธิบดีกรมสรรพสามิตและอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้แทน

(ข) ในเขตจังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน สรรพสามิตจังหวัด และผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดหรือผู้แทน

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๑๓๔ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตเป็นผู้จับกุมผู้ต้องหาในความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามพระราชบัญญัติฯ และผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ ถ้าผู้ต้องหาหรือผู้มั่งมีประโยชน์เกี่ยวของขอ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในระหว่างรอการเปรียบเทียบหรือรอการชำระเงินค่าปรับโดยมีประกันหรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓๕ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ และให้นำมาตรา ๑๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๑๑ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

มาตรา ๑๓๖ ให้ผู้หน້าที่เสียภาษีเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ได้ยื่นแบบรายการภาษีภายในกำหนดเวลาตามหมวด ๔ ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้แล้วหรือไม่ ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี

(๒) ในกรณีที่ได้ยื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้น

มาตรา ๑๓๗ ผู้หน้าที่เสียภาษีใดไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาหรือชำระขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ และการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น

เงินเพิ่มตามมาตรา ๓๓ มีให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

มาตรา ๑๓๘ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม อาจลดหรือลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๙ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ให้ถือเป็นเงินภาษี

หมวด ๑๒

การบังคับชำระภาษีก้าง

มาตรา ๑๔๐ ทรัพย์สินของผู้หนีภาษีที่เสียภาษีค้างชำระภาษีอาจถูกยึดและขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระภาษีที่ค้าง โดยให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือยึดหรือขายทอดตลาดได้โดยมิต้องขออำนาจศาล

การยึดทรัพย์สินจะกระทำได้อีกเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้ผู้หนีภาษีที่เสียภาษีค้างชำระภาษีที่ค้างภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น

การขายทอดตลาดทรัพย์สินจะกระทำมิได้ในระหว่างระยะเวลาที่โยนคำคัดค้านตามมาตรา ๘๖ หรืออุทธรณ์ตามมาตรา ๘๘ หรืออุทธรณ์ตามมาตรา ๘๖ และตลอดเวลาที่ทำการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านหรืออุทธรณ์ยังไม่ถึงที่สุด

มาตรา ๑๔๑ ในกรณีที่ผู้ค้างชำระภาษีมีสิทธิเรียกร้องต่อบุคคลภายนอกให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สิน ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดี

มอบหมายผู้อำนวยการคำสั่งเป็นหนังสืออาศัยสิทธิเรียกร้องนั้นได้ โดย
สั่งให้ผู้ค้างชำระภาษีงดเว้นการจำหน่ายสิทธิเรียกร้องและห้ามบุคคล
ภายนอกนั้นไม่ให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ค้างชำระ
ภาษี แต่ให้ชำระหรือส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเวลาที่
กำหนดไว้ในคำสั่ง

ในกรณีที่บุคคลภายนอกที่ได้รับคำสั่งอายัดนั้นปฏิเสธหรือโต้แย้ง
หนังสือเรียกร้องเอาแก่ตน ให้กรมสรรพสามิตฟ้องเป็นคดีทางศาล แต่ทั้งนี้
คำสั่งห้ามชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งยังคงมีผลอยู่
จนกว่าศาลจะพิพากษาเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๔๒ การยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สิน
เพื่อให้ได้รับชำระภาษีค้าง ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราช
บัญญัติ^๕

มาตรา ๑๔๓ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้หักไว้
เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด อายัด และขายทอดตลาด เหลือเท่าใดให้ชำระ
เป็นค่าภาษี ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่ก็ให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๑๔๔ เมื่อได้มีการยึดทรัพย์สินไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระ
เงินค่าใช้จ่ายในการยึดและค่าภาษีที่ค้างชำระโดยครบถ้วนก่อนการขาย
ทอดตลาด ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสั่งถอนคำสั่งอายัดนั้น

เมื่อได้มีการอายัดสิทธิเรียกร้องไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระเงินค่า
ใช้จ่ายในการอายัดและค่าภาษีที่ค้างชำระโดยครบถ้วนก่อนที่พนักงาน

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๗

เจ้าหน้าที่จะได้รับชำระเงินจากบุคคลภายนอก หรือก่อนการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ได้ส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายส่งถอนคำสั่งอายัดนั้น

หมวด ๑๓

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๔๕ ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๑๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๑๘ (๑) (๒) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๖ ผู้ใดโดยไม่มีเหตุอันสมควรไม่ยอมตอบคำถามอันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหนังสือเรียกของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๒ มาตรา ๑๑๘ (๓) หรือมาตรา ๑๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๗ ผู้ใด

(๑) ผิดมาตรา ๑๕

(๒) นำเข้าซึ่งสินค้าที่มิได้เสียภาษี

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๓

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่ห้าพันถึงยี่สิบเท่า
ของค่าภาษีที่จะต้องเสีย หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง
หรือวรรคสอง มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง
หรือวรรคสอง หรือมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าพันบาท

มาตรา ๑๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีออก
ตามมาตรา ๒๒ (๒) (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๕๐ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสรรพ
สามิต หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่ตามมาตรา ๒๔
วรรคสอง หรือมาตรา ๑๒๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง
มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
สี่พันบาท

มาตรา ๑๕๒ ผู้ใด

(๑) ฝ่าฝืนมาตรา ๓๘

(๒) ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี
กำหนดตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๗

มาตรา ๑๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าพันบาท

มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ตามมาตรา ๕๕ วรรคสอง หรือวิธีการและเงื่อนไขเพื่อรับคำกำหนดตาม มาตรา ๑๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๑๔ ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๗ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสีย ภาษีจัตหะเบียน ผู้ใดผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัตหะเบียน ภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว แต่ได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายใน เวลาที่กำหนดตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับเป็น รายวันวันละห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ใบอนุญาตขาดอายุ

มาตรา ๑๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๑๔ วรรคสองหรือ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๒ วรรค หนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๓ วรรคสองหรือวรรคสาม มาตรา ๑๑๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือมาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๖๑ ผู้ใด

(๑) มีไว้ในครอบครองซึ่งสินค้าโดยรู้ว่าเป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษีหรือเสียภาษีไม่ครบถ้วน เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ประกอบการมีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าที่จดทะเบียน

(๒) มีไว้ในครอบครองโดยไม่มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นหรือได้รับคืนภาษีแล้วตามหมวด ๗

ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองเท่าถึงสิบเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสีย แต่ต้องไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๑๖๒ ผู้ใด

(๑) ขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งสินค้าโดยรู้ว่าเป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษีหรือเสียภาษีไม่ครบถ้วน เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ประกอบการมีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าที่จดทะเบียน

(๒) ขายหรือมีไว้เพื่อขายโดยไม่มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นหรือได้รับคืนภาษีแล้วตามหมวด ๗

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับตั้งแต่ห้าเท่าถึงสิบห้าเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสีย แต่ต้องไม่ต่ำกว่าสองร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๓ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๑ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๖๒ (๑) หรือ (๒) นอกจากจะได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้แล้ว ให้มีหน้าที่เสียภาษีสำหรับสินค้านั้นให้ครบถ้วนอีกด้วย ถ้าผู้นั้นไม่ยอมชำระภาษีภายในเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งให้นำสินค้านั้นออกขายทอดตลาดได้

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง เมื่อหักค่าใช้จ่ายรักษา ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาด และค่าภาษีตามลำดับแล้ว ยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ให้แจ้งให้เจ้าของสินค้านั้นมารับคืน ถ้าไม่มารับคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๑๖๔ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่ยื่นแบบรายการภาษี เพื่อหลักเลียงหรือพยายามหลักเลียงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๕ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงหรือยื่นบัญชีหรือเอกสารอันเป็นเท็จ เพื่อหลักเลียงหรือพยายามหลักเลียงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๑๖๖ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของผู้มีหน้าที่เสียภาษีอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๗

เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

มาตรา ๑๖๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๑๖๘ บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ หรือวัตถุอื่นใดซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิด ให้ศาลมีอำนาจส่งรับเป็นของกรมสรรพสามิต เว้นแต่ทรัพย์สินเหล่านี้เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นด้วยในการกระทำความผิด

สินค้าในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๑๔๗ แสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียบภาษีในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๑๕๖ ตลอดจนภาชนะที่บรรจุสิ่งของดังกล่าว ให้ศาลส่งรับเป็นของกรมสรรพสามิต ไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

หมวด ๑๔

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๖๙ ให้ถือว่าแสตมป์ยานคัตตามพระราชบัญญัติยานคัตพุทธศักราช ๒๔๙๖ แสตมป์ไม้ขีดไฟตามพระราชบัญญัติภาษีไม้ขีดไฟซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๘ และแสตมป์เครื่องคิมตามพระราช

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๗

บัญญัติภาษีเครื่องคัม พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นแสดมภ์สรรพสามิตตามพระราชบัญญัติ
บัญญัติน

ให้ถือว่าสิ่งณิกภาษนะที่ไดจคทะเบี่ยนไว้แล้วตามพระราชบัญญัติ
ภาษีเครื่องคัม พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจคทะเบี่ยน
ที่ไดจคทะเบี่ยนและได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วตามพระราช
บัญญัติน

มาตรา ๑๗๐ ผู้ประกอบเครื่องจคไฟตามพระราชบัญญัติเก็บภาษี
เครื่องจคไฟซึ่งทำในพระราชอาณาเขต พุทธศักราช ๒๔๗๖ และผู้
ประกอบอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติยานคัฏ พุทธศักราช ๒๔๘๖
ผู้ใดมีสินค้าที่ได้เสียภาษีแล้วตามพระราชบัญญัติดังกล่าวแต่ยังมีได้เสีย
ภาษีการค้ำตามประมวลรัษฎากรคงเหลืออยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินใช้
บังคับให้ผู้นั้นยังคงมีหน้าที่เสียภาษีการค้ำสำหรับสินค้ดังกล่าว

มาตรา ๑๗๑ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใดมีสินค้าที่ได้เสียภาษีการ
ค้ำตามประมวลรัษฎากรแล้วอยู่ในโรงอุตสาหกรรมในวันที่กฎหมายว่าด้วย
พิกคัศตราภาษีสรรพสามิตใช้บังคับแก่สินค้านั้น ให้ถือว่าเงินภาษีการค้ำ
ที่ไดเสียไว้แล้วเป็นภาษีที่ต้องเรียกเก็บตามพระราชบัญญัติน ถ้าเงินภาษี
การค้ำที่เสียไว้แล้วนั้นน้อยกว่าเงินภาษีที่จะต้องเสียตามพระราชบัญญัติน
ให้เสียภาษีเพิ่มจนครบ ถ้ามากกว่า ให้ขอคืนเงินส่วนที่มากกว่าจากกรม
สรรพสามิตได้ และให้กรมสรรพสามิตคืนเงินดังกล่าว โดยมีขัษ

มาตรา ๑๗๒ ให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตสิ่งณิกภาษนะจคทะเบี่ยน
ตามพระราชบัญญัติภาษีเครื่องคัม พ.ศ. ๒๕๐๘ ย้นคำขอรับใบอนุญาต

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๗

ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีตามพระราชบัญญัติ^๕ ภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปี^๖ ที่พระราชบัญญัติ^๕ ใช้บังคับ และให้ผู้นั้นประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่อนุญาตตามคำขอ

มาตรา ๑๗๓ บรรดาบทกฎหมายที่ให้ยกเลิกตามมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ^๕ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติ^๗ จัดเก็บ^๘ ภาษี^๙ ที่ค้างอยู่^{๑๐} หรือที่พึงชำระ^{๑๑} หรือที่ต้อง^{๑๒} ก่อนวันที่พระราชบัญญัติ^๕ ใช้บังคับ

มาตรา ๑๗๔ บรรดาบทกฎหมายที่^{๑๓} ประกาศ^{๑๔} ระเบียบ^{๑๕} หรือคำสั่ง^{๑๖} ที่ออกตามบทกฎหมายที่ให้ยกเลิกตามมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ^๕ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไป^{๑๗} เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัติ^๕ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีกฎหมาย^{๑๘} ประกาศ^{๑๙} ระเบียบ^{๒๐} หรือคำสั่ง^{๒๑} ที่ออกตามพระราชบัญญัติ^๕ ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุตฉานนท์

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) ใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท
- (๒) ค่าธรรมเนียมคลังสินค้าทัณฑ์บน
รายปี ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
- (๓) การจดทะเบียนเครื่องหมายแสดง
การเสียบัญชี ลักษณะจำเพาะละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๔) ใบอนุญาตผลิตเครื่องหมาย
แสดงการเสียบัญชีจดทะเบียน ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท
- (๕) การต่ออายุใบอนุญาตตาม (๔) ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท
- (๖) ใบอนุญาตนำเข้าเครื่อง
แสดงการเสียบัญชีจดทะเบียน ครั้งละ ๕๐๐ บาท
- (๗) การควบคุมการผลิตเครื่องหมาย
แสดงการเสียบัญชีจดทะเบียน เดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท
- (๘) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๙) การโอนใบอนุญาตครั้งละเท่ากับหนึ่ง
ในห้าของค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
ประเภทนั้น ๆ แต่ละฉบับ

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กันยายน ๒๕๒๗

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการ
 จัดเก็บภาษีจากสินค้าประเภทหนึ่ง ในปัจจุบันกรมสรรพสามิต ต้องอาศัยกฎหมาย
 ฉบับหนึ่งโดยเฉพาะ ทั้ง ๆ ที่สินค้าเหล่านั้นวิธีการจัดเก็บภาษีคล้ายคลึงกัน
 ทำให้เป็นที่ยากต่อผู้หน้าที่เสียภาษีและผู้หน้าที่จัดเก็บ นอกจากนี้ ยังเป็น
 การไม่สะดวกต่อการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีหรือการจัดเก็บภาษีสำหรับสินค้า
 ประเภทอื่นเพิ่มขึ้นเพราะแต่ละครั้งจะต้องออกกฎหมายใหม่หน้าฉบับสำหรับสินค้า
 หนึ่งประเภท สมควรรวบรวมกฎหมายว่าด้วยภาษีต่าง ๆ ซึ่งกรมสรรพสามิตเป็น
 ผู้จัดเก็บท่ววิธีการจัดเก็บคล้ายคลึงกันไว้ด้วยกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้